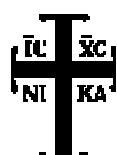

**ΔΣΜΑΤΙΚΗ ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΟΔΙΛΙΑΣ
ΤΗΣ ΘΛΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ
ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΧΟΧΕΝΒΟΥΡΓΗΣ**

Ἐποιήθη ἐν Ἑλλάδι ἐν ἔτει σωτηρίῳ β.ε'
ὑπὸ Ἀναγνώστου Παναγιώτου Σόμαλη,
Πρωτοψάλτου Ἱ. Ναοῦ Ἅγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου Νικαίας,
καὶ ἀφιεροῦται ως δέησις τῇ Ὁσίᾳ
ὑπὲρ ἱάσεως τῶν ὁφθαλμῶν
τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Ἰσαὰκ Lambertsen.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ο ΘΕΟΣ εΝ τοις ἀγίοις αὐτον

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ιγ'
Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ὁδιλίας,
ἡγουμένης τῆς Χοχενβούργης, τῆς θαυματουργοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἐὰν ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ ἀκολουθία συμφάλλεται τῇ τε ἀναστασίμῳ καὶ τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν Ἅγιων Προπατόρων, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ιβ' Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Ἅγ. Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ἢ ὅταν βούληται ὁ προεστώς. "Ενθα δὲ πανηγυρίζεται ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος ἢ ἡ Ἅγια Λουκία, ἡ ἀκολουθία τῆς Ὁσίας μετατιθεμένη φάλλεται τῇ ιδ' τοῦ μηνὸς ἢ ὅταν βούληται ὁ προεστώς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕСПΕΡΙΝῷ

Εἰς τό Κύριε ἔκέχραξα ἴστωμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ ἔξης προσόμοια τῆς Ὁσίας.

"Ἡχος β'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὡς τε στειρεούσης ἐχ γαστρὸς
θείᾳ εύδοξίᾳ ἐτέχθης
ὅσδες γεννήτωρ τυφλὴν
βλέπων σε τεθύμωται
καὶ κτείνειν ἥθελε.
ἢ δὲ πάντιμος μήτηρ σου
τροφῷ σε ἐχδοῦσα,
Ὀδιλία, ρύῃ σε
τῆς τοῦ πατρός σου ὀργῆς.
ὅθεν ἐν μονῇ τοῦ Βαλσάμου
ῶκησας, σεμνή, παιδιόθεν
βίῳ ἐναρέτῳ διαλάμπουσα.

Ὡς τε Ῥατισβόνης ὁ ποιμὴν
ἔλαβε Ἐρχάρδος κατ' ὄναρ
τὴν περὶ σοῦ ἐντολὴν

χαίρων σε ἐζήτησεν
καὶ σὲ βαπτίσας τοὺς σοὺς
ὁ φθαλμοὺς μύρῳ ἔχρισε
εὐθύς δέ, ὡς θαῦμα,
οὗτοι ἡγεώχθησαν
πάντων εἰς ἔχπληξιν·
τούτῳ γὰρ Χριστὸς τῷ σημείῳ
ἔδειξε τοῖς πᾶσιν, Ὁσίᾳ,
ὅτι νύμφην σε ἐνδόξως εἶλετο.

Ὕπερ τε ἥδονὰς βιοτικὰς
πλοῦτον τε μισοῦσα, θεόφρον,
τὸν κόσμον ἔλιπες
μνήστορα ἐπίγειον
μηδένα στέργουσα
Χοχενβούργης τὴν ἔπαλξιν
μονὴν εἰς ἀγίαν
ψυχῶν φροντιστήριον,
Μῆτερ, ἐποίησας·
ἔνθα, Ὁδιλία, παρθένων
πλῆθος εὐγενῶν συνελθοῦσαι
σοῦ τὴν πολιτείαν ἐμιμήσαντο.

Ὕπερ φθης τῶν πενήτων βοηθὸς
καὶ τῶν ἀσθενῶν προστασία
καὶ θλιβομένων χαρά,
ξένων τε παράκλησις,
Μοναζουσῶν καλλονή,
τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος
καὶ ἄφθονον χάριν
ἰαμάτων ἔλαβες
παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
ὄνπερ, Ὁδιλία, δυσώπει
ὁ φθαλμῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων
δοῦναι τὴν ὑγείαν τοῖς τιμῶσί σε.

Δόξα. Ῥχος ὁ αὐτός.

Ὕπερ εὗτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ἄγιον ὅρος
τὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς θεοφόρου
τετιμημένον Ὁδιλίας·
δεῦτε τῷ τιμίῳ αὐτῆς τάφῳ προσπέσωμεν
ἄγιασμὸν ἀρυόμενοι·

δεῦτε τῇ πηγῇ ἔχεινης προσδράμωμεν
καὶ τοῦ ἔχειθεν ἀναβλύζοντος ὕδατος
ἔν εὐλαβείᾳ πολλῇ μεταλάβωμεν·
δεῦτε πάντες ἐμφορηθῶμεν
τῶν τῆς μακαρίας παρθένου δωρημάτων
ἔν κατανύξει κραυγάζοντες·
Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας πρεσβείαις, Ζωοδότα,
φώτισον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὕπερ τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Ὕπερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Φῶς ἵλαρόν... καὶ αἱ συνήθεις αἰτήσεις.

΄Απόστιχα. Ὅχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὕπερ ὄνοις ἀσκητικοῖς
Ὕπερ καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων
Ὕπερ εὐάρεστος ἐγένου
Κυρίῳ, Ὁδιλίᾳ,
παρθένων ἐγκαλλώπισμα.

Στίχ. Ὅποιμένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ὕπερ ὠνυσιν ὁφθαλμοὺς
Ὕπερ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς σου
Ὕπερ ἦ ἐκ τοῦ βράχου, Μῆτερ,
ἀνέβλυσεν σῇ ῥάβδῳ
εὐθὺς ὡς τοῦτον ἔπληξας.

Στίχ. Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς.

Ὕπερ ἀριν παρὰ Θεοῦ
Ὕπερ πλουτίσασα θαυμάτων
Ὕπερ μὴ παύσῃ, Ὁδιλίᾳ,
ἡμῖν θαυματουργοῦσα
τοῖς πόθῳ σὲ γεραίρουσι.

Δόξα. Τριαδικόν. Ὅμοιον.

Ὕπερ ώτισον τῆς ψυχῆς
τὰ ὅμματα σῶν δούλων,
Ὕπερ Τριάς Ὅπεραγία
καὶ μία θεαρχία
πρεσβείαις τῆς Ὁσίας σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

χέπη σου τῇ σεπτῇ
προστρέχοντες, Παρθένε,
αἱ τούμεθα ῥυσθῆναι
τῶν τοῦ ἔχθροῦ παγίδων,
Θεογεννῆτορ Δέσποινα.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίχιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἐσπερινοῦ. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕСПΕΡΙΝῷ

Μετά τὸν Προοιμιακόν, τὸ· Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέχραξα
ἴστῳμεν στίχους σ' καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια τῆς
Οσίας.

Ἄχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.

εὗτε εύφραινόμενοι
τὴν τῆς Οσίας πανήγυριν
ἔορτάσωμεν σήμερον
Θεῷ τῷ δοξάσαντι
ταύτην χαρμοσύνως
μέλποντες τὸν αἶνον
τῷ δωρουμένῳ δι' αὐτῆς
τοῖς τρυχομένοις ποικίλοις πάθεσιν
ἰάματα καὶ νέμοντος
ἀμαρτημάτων συγχώρησιν
Οδιλίας δεήσεσιν
τοῖς αὐτὴν μακαρίζουσι.

τείνειν σε ἡθέλησεν
ὅτε τυφλήν σε ἔώρακεν
γεννηθεῖσαν, ἀοίδιμε,
πατήρ σου ὁ ἄθλιος.
ἀλλὰ σοῦ ἡ μήτηρ
τῇ τροφῷ ἔχδοῦσα
εἰς τοῦ Βαλσάμου τὴν μονὴν
οἷα φιλόστοργος ἐφυγάδευσεν.
ἐν ᾧ ὁ σίων, πάνσεμνε,
καὶ ἐναρέτως βιώσασα

τῷ Σωτῆρι νενύμφευσαι
διὰ πόνων ἀσκήσεως.

Ἄ νωθεν ἢ κλῆσίς σου
οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων ἐγένετο,
'Οδιλία θεόληπτε·
καθ' ὑπνους γὰρ ἔλαβε
ἐντολὴν Ἐρχάρδος
ὁ τῆς Ῥατισβόνης
σὲ ἀνευρεῖν καὶ τοῦ λουτροῦ
τοῦ σωτηρίου καταξιῶσαι σε
καὶ δέ σε τῷ χρίσματι
ἔχρισεν τότε ἀνοίχθησαν
ὅφθαλμοί σου καὶ ἅπαντες
τὸν Θεὸν ἐμεγάλυνον.

Ἄ óξαν τὴν ἐπίγειον
καὶ τὴν τρυφὴν τὴν ἐπίκηρον,
'Οδιλία, μισήσασα
Χριστοῦ ἐπεπόθησας
τὴν πτωχείαν, Μῆτερ·
ὅθεν Χοχενβούργην
πείθεις σοι δοῦναι εἰς μονὴν
τὸν σὸν πατέρα καὶ ταύτην ἔδειξας
ψυχῶν λιμένα ἀκλυστον
καὶ ἀσφαλὲς καταφύγιον
καὶ ἴδρωσι τιμίοις σου
ἀληθῶς καθηγίασας.

Ἅ ἐτρος ὁ Ἀπόστολος
ἐπιφανεὶς ὁ ἀνήγειρας
ἐγκαινίσας ηὔλόγησεν
σεπτὸν παρεκκλήσιον
τῷ Χριστοῦ Προδρόμῳ·
λεπρὸς δὲ ὁ τάλας
ὅτε αὐτῷ ὑπομονὴν
ἡ θεραπείαν ηὕξω λελύτρωται
καὶ πλείστοις ἄλλοις θαύμασιν
ὁ Παντοκράτωρ ἐδήλωσεν
παρρήσιαν ἥν εὔρηκας
παρ' αὐτῷ, ἀξιάγαστε.

Ἄφω τῷ τιμίῳ σου
γονυκλινῶς οἱ προσπίπτοντες,
Ὦδιλία πανθαύμαστε,
πιστῶς σου δεόμενοι
πόνων ἀφορήτων,
νόσων δυσιάτων
καὶ πολυπλόκων πειρασμῶν
εὔχαριστοῦσι Θεῷ σωζόμενοι·
ἰᾶσαι δὲ τὰ ὅμματα
τῶν εὐλαβῶν ἀνυμνούντων σε
οὐρανόθεν ἐξαίρετον
πρὸς αὐτὸν σχοῦσα δύναμιν.

Δόξα. Ἡχος πλ. β'.

Σκητριῶν τὴν καλλονὴν
καὶ τῶν Παρθένων κλέος,
τὸ σκεῦος τῶν χαρίτων
καὶ τοῦ Χριστοῦ νύμφην θείαν καὶ πάγκαλον
συνελθόντες οἱ φιλέορτοι
μελῳδικοῖς ἐγκωμίοις
τιμήσωμεν φάλλοντες.
Χαίροις, ἡ παιδιόθεν Θεῷ
τῷ πάντων ποιητῇ
σαύτῃ καθιερώσασα.
Χαίροις, νοσούντων ἐπίσκεψις,
πτωχῶν ἡ περίθαλψις,
Ὦδιλία ἴσαγγελε.
Χαίροις, τῆς Ἀλσατίας ἀπάσης προστασία
καὶ τῶν ἀσθενούντων ὅμματων ἱατρεία.
Καὶ νῦν, Ὁσία πανένδοξε,
μὴ παύσῃ πρεσβείαν ποιοῦσα ἀεὶ¹
πλημμελημάτων συγγνώμην διδόναι τὸν
τοῖς γεραίρουσι
τὴν χαρμόσυνον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἡχος ὁ αὐτός (ἐκ τοῦ Μηναίου).

Πήλαιον εὔτρεπίζου·
ἡ ἀμνὰς γὰρ ἥκει
ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν·
φάτνη δὲ ὑποδέχου
τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα
τῆς ἀλόγου πράξεως

ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς·
ποιμένες ἀγραυλοῦντες
μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτὸν
καὶ μάγοι ἐκ Περσίδος
χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν
τῷ Βασιλεῖ προσάξατε·
ὅτι ὡφθη Κύριος
ἐκ Παρθένου Μητρός,
ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς
ἡ Μήτηρ προσεκύνησε
καὶ προσεφθέγξατο
τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς·
πῶς ἐνεσπάρης μοι
ἢ πῶς μοι ἐνεφύης
ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

**Εἰσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. (κεφ. μβ' 5-25)**

ὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πήξας αὐτόν,
ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ
ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου καὶ ἐνισχύσω σε
καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς
τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς
καθημένους ἐν σκότει· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τοῦτο μού ἔστι τὸ ὄνομα.
τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς· τὰ
ἀπ' ἀρχῆς ἴδοὺ ἥκασι, καὶ καινά, ἀ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ τοῦ
ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν. Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν, ἡ ἀρχὴ
αὐτοῦ· δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες
εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες
αὐτάς· εὐφράνθητι, ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις καὶ οἱ
κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν, ἀπ' ἄκρων
τῶν ὄρέων βοήσουσι· δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς
νήσοις ἀναγγελοῦσι. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται καὶ
συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ μετὰ ἴσχύος· ἐσιώπησα, μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι;
ώς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα· ἔρημώσω ὅρη καὶ
βουνοὺς καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ, καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς
νήσους καὶ ἔλη ξηρανῶ. Καὶ ἀξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ, ἢ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ
τρίβους ἃς οὐκ ἥδεισαν, πατῆσαι ποιήσω αὐτοὺς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ
σκότος εἰς φῶς καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν· ταῦτα τὰ ρήματα ποιήσω
καὶ οὐκ ἔγκαταλείψω αὐτούς. Αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὄπίσω·
αἰσχύνθητε αἰσχύνην, οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες
τοῖς χωνευτοῖς ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν. Οἱ κωφοί, ἀκούσατε, καὶ οἱ
τυφλοί, ἀναβλέψατε ἵδεῖν. Καὶ τίς τυφλός, ἀλλ' ἢ οἱ παιδές μους καὶ
κωφοί, ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν; καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ
Θεοῦ· εἴδετε πλεονάκις, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε· ἡνοιγμένα τὰ ὕπτα, καὶ οὐκ

ήκούσατε. Κύριος ὁ Θεὸς ἐβουλεύσατο, ἵνα δικαιωθῇ καὶ μεγαλύνῃ αἰνεσιν· καὶ ἔδον, καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος καὶ διηρπασμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμιείοις πανταχοῦ, καὶ ἐν οἴκοις ἄμα, ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς· ἐγένοντο εἰς προνομήν, καὶ οὐκ ἦν ἔξαιρούμενος ἄρταγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων· ἀπόδος. Τίς ἐν ὑμῖν, ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα; εἰσακούσατε εἰς τὰ ἐπερχόμενα. Τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ Θεός, ϕήμαρτοσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἥβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ; καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύκλῳ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἔκαστος οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχὴν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (κεφ. ιθ' 16-25).

Φυλάσσει ἐντολήν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὀδῶν ἀπολεῖται. Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παίδευε υἱόν σου, οὗτως γὰρ ἔσται εὔελπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου. Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιώθησεται· ἔὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει· ἄκουε, υἱέ, παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύστης. Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρί, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις· ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς. Λοιμοῦ μαστιγούμενον, ἄφρων πανουργότερος γίνεται· ἔὰν δὲ ἐλέγχης ἀνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (κεφ. δ' 17-15)

Ικαίος ἔὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιά δέ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίως ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδοντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λιτῇ. Ἰδιόμελα.

Ἡχος α'.

Ὕφραίνου ἐν Κυρίῳ
πᾶσα ἡ Ἀλσατία
τὴν τῆς σῆς προστάτιδος μνήμην
Ὀδιλίας ἔορτάζουσα
καὶ τῷ τιμίῳ τάφῳ καὶ τῇ ἱερᾷ πηγῇ αὐτῆς
ἐν εὐλαβείᾳ προσερχομένη
τὴν εὐλογίαν ἔχείνης αἴτησαι·

τοῦ ἀύλου γὰρ φωτὸς
τὰς ἐλλάμψεις δεξαμένη
τοῦ φωτὸς τὰ ἔργα ἔκφαίνει
πολιτείᾳ χρείτονι
καὶ συμπαθείᾳ ἀμέτρῳ·
ἰαμάτων δὲ δυνάμεσιν
θεόθεν δοξασθεῖσα
πολυειδῶς εὔεργετεῖ
κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα
τοὺς ἀδιστάχτως κραυγάζοντας·
Κύριε, δόξα σοι.

Ὕχος β'.

Ἄ νὴρ θυμώδης ἀληθῶς καὶ ὀλιγόπιστος
ὅσδες γεννήτωρ πέλων
Ἄ καὶ μὴ εἰδῶς τὰς Γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ
ὅτε τυφλὴ ἐγεννήθης
θανατοῦσθαι σε ἐκέλευσεν
τοῦ ἰδίου τέχνου μὴ φεισάμενος·
ἀλλὰ προφθάσασα ἡ σὴ ἀοίδιμος μήτηρ
τῆς ἐκείνου σε ὀργῆς ἥλευθέρωσεν
καὶ ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Μαρτίνου Μονῇ
τῇ λεγομένῃ τοῦ Βαλσάμου
παιδιόθεν κατοικεῖν κατηξιώθης
σεαυτὴν πρὸς εὔσέβειαν γυμνάζουσα
καὶ νυμφευθεῖσα Χριστῷ
τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ.
ὅν ἐκδυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς,
’Οδιλία ’Οσία Μῆτερ
τοὺς χαρμοσύνως νῦν μέλποντας
τὴν πληθὺν τῶν θαυμασίων σου.

Ὕχος γ'.

Ἄ ᾧ τῶν ὁ φθαλμῶν σκοτίαν
Ἄ ἀγογγύστως ἔτη δώδεκα ὑπομείνασα
Ἄ διὰ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος
θαυμαστῶς ἀνέβλεψε·
εὐχαριστοῦσα οὖν τῷ Θεῷ τῷ ἵκανώσαντί σε
εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων ἐν τῷ φωτὶ¹
τοῖς ἐλαχίστοις τοῦ Κυρίου ἀδελφοῖς
μετὰ χαρᾶς διακονῆσαι ἐσπούδασας
τὸ ἀγαθὸν ἐργαζομένη πρὸς πάντας

μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως·
καὶ μοναζουσῶν τίμιον δῆμον συγχροτήσασα
ἡγουμένη αὐτῶν ἀνεδείχθης
τῷ οἰκείῳ παραδείγματι
τὴν σὴν συνοδείαν, Ὁδιλία,
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην
ἐν πρᾳότητι παιδεύουσα·
μεθ' ᾧν καὶ ἡμᾶς τοὺς σὲ γεραίροντας
τὸν θεῖον δίδαξον φόβον
ἐνὶ ἔχαστῳ παρέχουσα
τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὕχος δ'.

Ὕχος ἵς ἐπαξίως ὕμνήσει
τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων σου τὰ τρόπαια,
Ὁδιλία ἀξιέπαινε;
νηστείαις γὰρ καὶ ἀγρυπνίαις
τὴν σάρκα μαράνασσα
τὸν τῆς Εὔας πτερνιστὴν
ἀνδρικῶς ἐθριάμβευσας
καὶ ἐπαξίων βραβείων
ἀληθῶς κατηξιώθης.
Μεγάλη ὄντως ἡ δύναμις
τῆς σῆς πρὸς Χριστὸν μεσιτείας σου!
λεπρὸν γὰρ ἐκαθάρισας,
ὕδωρ ἐκ πέτρας ἀνίκμου πηγάσαι ἐποίησας
καὶ ὑπὲρ τοῦ σάρκα πατρός σου
ἀπολιπόντος αὐτοῦ τὸν βίον
μετὰ δακρύων οὐκ ἐπαύσω δεομένη
ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ἀναπαύσεως
ἔως οὗ τῶν σῶν γονάτων τὰ ἵχνη
ἐπὶ τοῦ βράχου ἐσημειώθη.
Διὸ καὶ σήμερον ἐν τῇ πανσέπτῳ μνήμῃ σου
τῶν κεκοιμημένων μνημόνευσον χριστιανῶν
καὶ πρέσβευε σωθῆναι πάντας τοὺς τιμῶντάς σε
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Δόξα. Ὕχος β'.

Ὕχος ἥς Ἀλσατίας τὸ θεῖον κλέος,
Ὀδιλία θαυματουργέ,
κατὰ τὸ ὄνομά σου
οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σου.

ὅντως γάρ πλουσία φερωνύμως ἀνεδείχθης
χερσὶ τῶν πενήτων τὸν σὸν πλοῦτον διανείμασα
καὶ πλοῦτον ἀρετῶν μὴ φθειρόμενον
ἐν οὐρανοῖς θησαυρίσασα.

ὅθεν λαμπαδηφόρος
ἐν τῷ νυμφῶνι τοῦ Λόγου
λαμπρῶς κατεσκήνωσας
καὶ τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ μετέσχες
ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.** Ἡχος ὁ αὐτός.

 εὗτε ἄπαντες
 Χριστοῦ τὰ γενέθλια
 πιστῶς προεορτάσωμεν
καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον
ώς ἀστέρα προβαλλόμενοι
μαγικὰς δοξολογίας
μετὰ ποιμένων βοήσωμεν·
ἡλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν
ἐκ παρθενικῆς νηδύος
πιστοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Απόστιχα Προσόμοια. Ἡχος πλ. δ'. **"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.**

 τοῦ παραδόξου θαύματος!
 ὑπομονὴν τῷ λεπρῷ
εὑξαμένη ἢ ἵασιν
τοῦτον ἥλευθέρωσας
τοῦ χρονίου νοσήματος
καὶ σῇ τιμίᾳ
ῥάβδῳ ὡς ἐπληγέας
τὴν πέτραν ὕδωρ
εὐθὺς ἐπήγασεν·
ῷ ῥαντιζόμενοι
πίστει ἐκλυτρούμεθα
τῶν ὀφθαλμῶν,
Οδιλία ἔνδοξε,
παντὸς νοσήματος.

Στίχ. Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Τ τε ὁ καιρὸς ἐφέστηκεν
Θ τῆς σῆς ἔξόδου Χριστὸς
Ζ ὁραθείς σοι, ἀείμνηστε,
τῆς μελλούσης ἔδειξεν
δόξης δεῖγμα καὶ ἄγγελος
ἐν ποτηρίῳ
Σῶμα τὸ τίμιον
καὶ αἷμα, Μῆτερ,
τὸ ἀγιώτατον
ἡλθε κομίζων σοι·
ὅπερ αἱ μονάστριαι
σοῦ ταῖς χερσίν,
Οδιλία, βλέπουσαι
Θεὸν ἐδόξαζον.

Στίχ. Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς.

Μ ἡτερ Ὁδιλία πάνσεμνε,
τὸν ἴερὸν Βαπτιστὴν
Ζ καὶ τὸν μέγαν Νικόλαον,
Πέτρον τὸν Ἀπόστολον
καὶ Ἐρχάρδον τὸν πάνσοφον
συμπρεσβευτάς σου
λαβοῦσα αἴτησαι
τὸν σὸν Νυμφίον
ἥμιν δωρήσασθαι
βίου διόρθωσιν
καὶ πταισμάτων ἄφεσιν
τοῖς τὴν σεπτὴν
καὶ ἀγίαν μνήμην σου
πανηγυρίζουσι.

Δόξα. Ἡχος ὁ αὐτός.

Π ἀλαι μὲν ἐν Δαμασκῷ
εἶπεν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι Ἀνανίᾳ τῷ ἐνδόξῳ
Ζ ζητῆσαι Παῦλον τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς
ἐπιθῆναι τε ἐκείνῳ χεῖρας
ὅπως ἀναβλέψῃ καὶ πλησθῇ Πνεύματος Ἅγίου.
Νῦν δὲ Ἐρχάρδῳ τῷ τῆς Ρατισβόνης θεοφόρῳ ποιμένι
κατ' ὅναρ ὁ Σωτὴρ ἐνετείλατο
ἴνα πορευθεὶς πρὸς κοράσιον τυφλὸν
βαπτίσῃ αὐτὸν καὶ ἀνοιχθήσονται αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοί.
Οτε δὲ σὺν Ἰδούλφῳ τῷ μαχαρίῳ τὸ μυστήριον ἐτέλουν

΄Οδιλίαν τὴν νεάνιδα ἔχαλεσεν
καὶ τῷ ἀγίῳ χρίσματι χρίσας ἔχείνης τὰ ὅμματα
τῆς τυφλώσεως ἐρρύσατο·
ὅ γάρ Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον
ὅ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας,
ὅ ἐν ἀγίοις θαυμαστὸς
καὶ Σωτὴρ τῶν φυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.** **Ὕχος ὁ αὐτός.**

Ὕ πόδεξαι Βηθλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν·
φῶς γάρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἔχει.
Ὕ "Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ
ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς·
μάγοι ἔχ περσίδος
τὸ τρισσόχλεον δῶρον προσκομίσατε·
ποιμένες ἀγραυλοῦντες
τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον** καὶ τὸ **Ἀπολυτίχιον.**

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὕ λσατίας ἡ δόξα,
Ὕ Χοχενβούργης τὸ χαύχημα,
δόφθαλμῶν πασχόντων ὑγεία
καὶ τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις,
νοσούντων καὶ πτωχῶν ἡ βοηθός,
σεμνῶν μοναζουσῶν ὁ στολισμός,
΄Οδιλία μακαρία, ὑπὲρ ἡμῶν
ἴκέτευε τῶν βοώντων·
Δόξα τῷ σὲ καλέσαντι Χριστῷ·
Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι·
Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοχίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι...

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐξέλαμψεν ἡμῖν
Ὀδιλίας ἡ μνήμη·
συνδράμωμεν αὐτῆς
τοὺς ἀγῶνας ὑμνῆσαι
δι’ ὄνπερ καταβέβληκεν
τὸν ἔχθρὸν τὸν ἀόρατον
καὶ τοῖς πένησιν
διακονοῦσα προθύμως
κατηξίωται
ώς ἐλεήμων τοῦ θείου
ἐλέους, ἡ πάνσεμνος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἐν βέρνησον, ἀγνή,
τὴν ἀθλίαν φυχήν μου
καὶ οἴχτειρον αὐτὴν
ὑπὸ πλήθους πταισμάτων
βυθῷ ὀλισθαίνουσαν
ἀπωλείας, πανάμωμε,
καὶ ἐν ὕρᾳ με
τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου
σὺ ἐξάρπασον
κατηγορούντων δαιμόνων
καὶ πάσης κολάσεως.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐνθέως ζηλώσασα
τὸν Ἱερὸν Βαπτιστὴν
ναῷ αὐτῷ ἥγειρας
καὶ ἐμιμήσω αὐτοῦ
τὸν βίον τὸν ἀϋλον·
ὅθεν νῦν σὺν ἐκείνῳ,
Ὀδιλία Ὁσία,
πρέσβευε τῷ Κυρίῳ
πάσης ρύεσθαι βλάβης

τοὺς πόθῳ ἔορτάζοντας,
Μῆτερ, τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Ἦ αχὺ ἡμᾶς πρόφθασον,
Παρθενομῆτορ Ἄγνη·
ἔχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι
τῶν βλασφημούντων εἰς σὲ
καὶ μὴ προσκυνούντων σε·
θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας
τῶν αἱρέσεων πάσας·
γνώτωσαν δτι μόνη Θεομήτωρ ὑπάρχεις
πρεσβείαις σου Ὁρθοδόξων
τὸ σύστημα σώζουσα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦ οὐ ἀγίου βαπτίσματος τῷ λουτρῷ
καὶ τοῦ μύρου τῇ χρίσει τοῦ Ἱεροῦ
ψυχῆς τε καὶ σώματος
ἡγεώχθη σου ὅμματα
καὶ μυστικῶς ηύγάσθης
φωτὶ τῆς θεώσεως
Χριστῷ συσταυρωθεῖσα
ἀσκήσεως σκάμμασιν·
ὅθεν ἰατρεύεις
ὁ φθαλμῶν ἀρρωστίας
δυνάμει τοῦ Πνεύματος
καὶ διώκεις τοὺς δαίμονας,
Ὀδιλία ἴσαγγελε.
Πρέσβευε ἀεὶ ἔκτενῶς
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι
τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Ἦ ήν οὐράνιον πύλην καὶ χιβωτόν,
τὸ πανάγιον ὅρος, τὴν φωταυγῆ
νεφέλην ὑμνήσωμεν τὴν οὐράνιον χλίμακα,
τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν,
τῆς οἰκουμένης πάσης τὸ μέγα κειμήλιον·
ὅτι σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη
τῷ κόσμῳ καὶ λύτρωσις τῶν ἀρχαίων ἐγχλημάτων·
διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ.

Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ
τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι
τοῖς εὔσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόχον σου.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου. Ἐκ νεότητός μου...

Προχείμενον. Ἡχος δ'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς.

Τό, Πᾶσα πνοή... τρίς.

Εὐαγγέλιον ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ζ' ἑβδομάδος Ματθαίου.

Ο Ν' φαλμός (χῦμα).

Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός... καὶ τὸ παρὸν ἴδιόμελον. Ἡχος β'.

Τῆς Ἀλσατίας τὸ θεῖον χλέος... (ὅρα εἰς τὴν Λιτήν).

Ο ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου... καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἔθος.

Εἶτα φάλλονται οἱ Κανόνες:

ὁ μικρὸς παραχλητικὸς κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Είρμων εἰς σ'
καὶ τῆς Ὁσίας ὁ παρὼν εἰς η', οὗ ἡ ἀχροστιχίς, ἐν τῇ ζ', η' καὶ θ'
ῳδῇ· ΩΔΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ. Καταβασίας δὲ φάλλομεν· Χριστὸς γεννᾶται.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Υγρὰν διοδεύσας.

Ἄντε τα φώτισον τῆς ἐμῆς
ψυχῆς, Ὁδιλία, ἀνυμνοῦντι χαρμονικῶς
τὴν σήν, μαχαρία, πολιτείαν
καὶ τοῦ νοός μου τὴν ζόφωσιν δίωξον.

Ἄντε τα στείρωσιν λύσας τῆς σῆς μητρὸς
χαρπόν σε παρέχει εὐχλεέστατον καὶ τυφλὴν
ὅ σὲ ἐχλεξάμενος, Ὁσία,
νύμφην ἐκείνῳ ὠραίαν καὶ πάγκαλον.

Ἄντε τα ργίλος ὑπάρχων ὁ σὸς πατήρ
τυφλὴν σε ὡς εἶδεν οὐκ ἡγάπησεν μηδαμῶς
καὶ κτεῖναί σε, οἴμοι, ἐβουλήθη·
οὗ τῆς κακίας ἡ μήτηρ σου ἔσωσεν.

Θεοτοκίον.

N υμφών φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ νοῦν
σαρκώσεως ὥφθης τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ·
έχ σοῦ γὰρ τὴν σάρκα, Θεομῆτορ,
τὴν ἡμετέραν αὐτὸς ἡμφιάσατο.

'Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

F ή τροφῷ σε ἔκδοῦσα
τῆς πατρικῆς μήνιδος
ἡ σή, Ὁδιλία, λυτροῦται
μήτηρ ἡ ἔνθεος
καὶ εἰς Βαλσάμου μονὴν
ἔξ απαλῶν σου ὀνύχων
ώκησας, ἀοίδιμε,
θείω βουλήματι.

F πὶ δώδεκα ἔτη
τὴν τοῦ φωτὸς στέρησιν
ἐν μαχροθυμίᾳ, Ὁσία,
φέρουσα πέφυκας
τοῦ πολυάθλου Ἰὼβ
τῆς θαυμαστῆς καρτερίας
ἀληθῶς συμμέτοχος,
ἀξιοθαύμαστε.

F ατισβόνης ποιμένι
ἐπιφανεὶς ἄγγελος
σὲ πρὸς τὸ βαπτίσαι ἔκπέμπει·
ὅτε δὲ μύρῳ σε
τῷ θείῳ ἔχρισεν
οἱ ὀφθαλμοί παραχρῆμα,
Ὕδιλία πάνσεμνε,
σοῦ ἡνεώγθησαν.

Θεοτοχίον.

F πὶ σοί, Παναγία,
ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος
δι' ὑπερβολὴν εὔσπλαγχνίας
θέλων ἐσκήνωσε
καὶ καθηγίασε
τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν
παραβάσει πρότερον
ἔξολισθήσασαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἄλιβει ἔχουσα ἡ Ἀλσατία
σὲ βοήθειαν καὶ προστασίαν,
Ὀδιλία Ὁσία πανεύφημε,
καὶ τῷ τιμίῳ σου τάφῳ προστρέχουσα
τῶν ἱαμάτων λαμβάνει τὰς χάριτας.
ὅθεν πρέσβευε
Κυρίῳ τῷ σὲ δοξάσαντι
λυτρώσασθαι ἔκείνην τῶν αἰρέσεων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἄλιβος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως
καὶ παράδεισος διηγθησμένος
ἀνεδείχθης, Θεοτόχε Πανάχραντε·
τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα
εύωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν.
“Οθεν ἄπαντες
Θεοῦ ἀληθῶς μητέρα σε
κηρύττομεν ἀεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

΄Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἄλιβος οσμικὴν ματαιότητα
οἶα φυχοφθόρον σοφῶς μισήσασα
τῷ Χριστῷ κατηκολούθησας
καὶ ἔκείνου νύμφη ἔχρημάτισας.

Ἄλιβος ὃν ὥραῖον ποθήσασα
χάλλει παρὰ πάντας βροτοὺς ὑπάρχοντα
‘Ιησοῦν γηίνους μνήστορας,
Ὀδιλία πάνσοφε, ἀπέρριψας.

Ἄλιβος οὓ πατρός σου μετέβαλες
τὴν σκληροκαρδίαν εἰς ἡπιότητα,
Ὀδιλία καλλιπάρθενε,
ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν θερμαῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἄλιβος ετὰ τόκον διέμεινας
Ἄφθορος, Παρθένε, ὡς πρὸ γεννήσεως·
Ἄλιβος νέον βρέφος γὰρ ἔκύησας
τὸν πρὸ τῶν αἰώνων γνωριζόμενον.

΄Ωδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ρ ἡγνυσι Χριστὸς
πέτραν ἵνα ἀποχρύψῃ σε
ὅτε ἔλιπες τὸν οἶκον σου ἀνδρὶ¹
τοῦ πατρός σου τοῦ συζεῦξαί σε θελήσαντος.

Β λέπων ἔκ Θεοῦ
τὴν σὴν κλῆσιν, ἀξιάγαστε,
ὅ πατήρ σου Χοχενβούργης εἰς μονήν,
΄Οδιλία, μετεποίησεν τὴν ἔπαλξιν.

Η θροισας χορὸν
ἱερῶν παρθένων μέγιστον
καὶ ἔκεινων ἡγουμένη τὴν ὁδὸν
τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην, Μῆτερ, ὥδευσας.

Θεοτοκίον.

Μ ὄνην γενεῶν
ἔκ πασῶν σε ἔξελέξατο
ὅναπλάττει δὲ ἡμᾶς ὁ Πλαστουργὸς
ἐν τῇ μήτρᾳ σου οἰκήσας, Απειρόγαμε.

΄Ωδὴ σ'. Τὴν δέησιν.

Ν αὸν μὲν τῇ Θεοτόκῳ Παρθένῳ
καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ τῷ Τιμίῳ
ὅ σὸς πατήρ ἀνεγείρει, θεόφρον·
σὺ δ' ἐν ἔκεινοις σχολάζουσα δάκρυσι
τὴν γῆν κατέβρεχες τοῖς σοῖς
καὶ ὢδὰς τῷ Κυρίῳ προσέφερες.

Π ροστάτην τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον
Ιωάννην κεκτημένη τὸν μέγαν
ἥγειρας τούτῳ ναόν, ὅνπερ Πέτρος
ἐπιφανεῖς τοῦ Χριστοῦ ὁ Απόστολος
σὺν στρατιαῖς ἀγγελικαῖς
μυστικῶς, Οδιλία, ηὐλόγησεν.

Η γάπησας τὸν Θεὸν ὀλοφύχως
καὶ τὸν σὸν πλησίον, Μῆτερ, ὁμοίως
καὶ τῶν πτωχῶν ταῖς χερσὶ τὸν σὸν πλοῦτον
μετὰ χαρᾶς, Οδιλία, ἐσκόρπισας
διακονήσασα καλῶς

τῶν νοσούντων ταῖς χρείαις, πανόλβιε.

Θεοτοχίον.

Ἄρια, τὸ τοῦ Δεσπότου σκήνωμα
Μ τὸ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι
Φ φωτειδῶς ὥσπερ κρῖνον ἐκλάμψαν
τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως
σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς·
τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεσιν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἔτησις τὰ ὅμματα
πεπηρωμένος, Ὁσία,
καὶ ἀλγῶν τοῦ σώματος
τοὺς ὀφθαλμούς, Ὁδιλία,
πίστει σου τῇ ζωηρὸύτῳ πηγῇ προστρέχω
ἴασιν λαβεῖν κατ' ἀμφω, Μῆτερ, ἐλπίζων·
σὺ γὰρ χάριν ἰαμάτων
ὁ Φωτοδότης
Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Ο Οἶκος.

να τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ
ἐν σοὶ φανερωθῆ
τυφλὴ προῆλθες ἐκ γαστρὸς
μητρός σου, Ὁδιλία·
τῷ δὲ Ἐρχάρδῳ τῷ κλεινῷ
ποιμένι Ῥατισβόνης
τὰ περὶ σοῦ μεμύνηται κατ' ὅναρ οὐρανόθεν·
ἔνθεν σὺν Ἰδούλφῳ τῷ Τρεβήρων ἀνευρών σε
καὶ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγεννήσας
μύρῳ τοὺς σοὺς ὀφθαλμούς ἔχρισε
καὶ παραδόξως ἀνέβλεψε·
διὸ καὶ τῷ σὲ σώσαντι καὶ καλέσαντι κλήσει ἀγίᾳ
προθύμως ἡχολούθησας
τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν ὡς σκύβαλα λογισαμένη·
καὶ μονὴν ἱερὰν συγχροτήσασα
καὶ ξενῶνα ἀνεγείρασα
ὡς ἡ ἐν Ἰόπη Δορκάς
πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ἀνεδείχθης·
ὅθεν σοι τὸ στέφος τῆς ἀφθαρσίας
καὶ τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων

ὅς Φωτοδότης
Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου. Εἶτα λέγομεν.

Ὕπηρα τῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ὁσίας καὶ θεοφόρου Μητρὸς ἡμῶν Ὀδιλίας, ἡγουμένης τῆς Χοχενβούργης, τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Η πρώην τυφλὴ ὄμημάτων τὰς ὄδύνας
τῇ θείᾳ ροπῇ ἴαται Ὀδιλία.

Ἄτις αὐτῆς καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

΄Ωδὴ ζ΄. Παῖδες Ἐβραίων.

Ὕπηρα τῇ ἡμέρᾳ, Ὀδιλία,
κατηξίωσαι μακαρισμοῦ θεόθεν.
τῶν γὰρ ξένων τροφὸς
καὶ καταπονούμένων
παρηγορία πέφυκας
καὶ παράκλησις πενθούντων.

Ὕπηρα τῇ ἡμέρᾳ, ὁ στρωμνήν σου,
Μῆτερ, ἔχουσα ἐσταύρωσας τὴν σάρκα
ἐν νηστείαις πολλαῖς
καὶ ἀγρυπνίαις πάθη
νεκροῦσα τὰ ὄλεθρα,
Ὀδιλία γενναιόφρον.

Ὕπηρα τῷ Νικολάῳ τῷ Μυρέων
καθιέρωσας Κάτω Μονήν, Ὁσία,
θλιβούμένων ψυχῶν
ἀνέδειξας λιμένα
καὶ εύποιεῖας γέγονας
στήλη ἔμπνους, Ὀδιλία.

Θεοτοκίον.

Ὕπηρα τῇ ἡμέρᾳ Δέσποινα Παρθένε,
τῶν πταισμάτων μου
τοὺς μώλωπας ἐλαίω
συμπαθείας τῆς σῆς
θεράπευσον βοῶντος.

Εύλογημένος, "Αχραντε,
ό καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

'Ωδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ἄ γκαλισθεῖσα σὺ τὸν λεπρόν, Ὁδιλία,
καὶ ὑπομονὴν ἥ θεραπείαν
τούτῳ εὔξαμένη ἔκεινον καθαρίζεις.

Ν ύξασα βράχον ῥάβδῳ τῇ σῇ, Ὁδιλία,
ἔδειξας πηγὴν αὐτὸν ὑδάτων
ῶν οἱ μετασχόντες πολλῶν λυτροῦνται νόσων.

Ἄ γγελος ἥλθε ἀπ' οὐρανοῦ σοι κομίζων
τοῦ Χριστοῦ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα
ἐν τῆς σῆς ἐξόδου τῇ ὥρᾳ, Ὁδιλία.

Θεοτοκίον.

Ἡ αλήνην δίδου τῇ παναθλίᾳ φυχῇ μου,
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
καὶ πρὸς σωτηρίας λιμένα ἴθυνόν με.

'Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄ δεῖν κατηξιώθης πρὸ τῆς τελευτῆς σου
τῆς οὐρανίου χαρᾶς τὴν λαμπρότητα
Χριστῷ ἀσκήσει συντόνῳ εὐαρεστήσασα.

Ὕ σ θήκη ἀρωμάτων λάρναξ ἥ τιμία
τοῦ σεβασμίου λειψάνου σου πέφυκε
ὅ θαυμαστῇ εύωδίᾳ Θεὸς ἐτίμησεν.

Ὕ οὓς πόνους τῶν ὄμμάτων παύεις, Ὁδιλία,
παρὰ Κυρίου, Ὁσία, ἐξαίρετον
πρὸς τοῦτο δύναμιν σχοῦσα τοῦ σὲ δοξάσαντος.

Ὕ σία Ὁδιλία, Ἀλσατίας δόξα,
ἀντιλαβοῦ μου τοῦ σὲ ἀνυμνήσαντος
καὶ μετανοίας τῷ φέγγει τὸν νοῦν μου φώτισον.

Θεοτοκίον.

Ὕ πέραγνε Μαρία, Μῆτερ τοῦ Υψίστου,
τὴν ῥυπωθεῖσαν καρδίαν μου κάθαρον
καὶ πειρασμῶν πολυπλόκων ῥῦσαί με δέομαι.

Ἐξαποστειλάριον. Ἡχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὕψος νοεροὺς μου ὀφθαλμούς,
Ὀδιλία Ὁσία,
ἐσκότισμαι ὁ ἄθλιος
ἄμαρτίαις δουλεύσας·
διὸ πιστῶς καταφεύγω
πρεσβειῶν τῇ σκέπῃ σου
κραυγάζων· δός μοι ὑγείαν
τῶν ὀμμάτων τῆς ψυχῆς
καὶ τοῦ σώματος, σεμνή,
ἴνα σε πόθῳ γεραίρω.

Θεοτοκίον. Ὄμοιον.

λπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή,
Θεοτόχε Παρθένε,
τὴν σὴν ἄμαχον, Δέσποινα,
προστασίαν αἰτοῦμεν
οἱ θλίψει συσχεθέντες
καὶ κλυδωνιζόμενοι
τοῦ βίου ταῖς τριχυμίαις·
στῆσον αὔρας τῶν παθῶν
καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ
ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ιστῶμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια τῆς Ὁσίας.

Ἡχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

ἥς Ὁδιλίας τὴν μνήμην
δεῦτε τιμήσωμεν
ἐν ὕμνοις χαρμοσύνοις
Ὀρθοδόξων οἱ δῆμοι·
αὕτη γὰρ ὁσίως καὶ εὔσεβῶς
τῷ Κυρίῳ λατρεύσασα
Μοναζουσῶν ὅφθη καύχημα Ἱερὸν
καὶ παρθένων ἐγκαλλώπισμα.

ῷ Ρατισβόνης ποιμένι
Ἐρχάρδῳ Κύριος
καλέσαι Ὁδιλίαν
σὲ κελεύει κατ' ὄναρ·
ὅθεν σὺν Ἰδούλφῳ τῷ Ἱερῷ
ἐν χαρᾶ παραγέγονεν

ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Βαλσάμου καὶ σὲ λουτρῷ
τοῦ βαπτίσματος ἐφώτισεν.

Ὕψος ῥία ἐφύτευσας δένδρα
εἰς τύπον, πάνσεμνε,
Τριάδος τῆς Ἁγίας
καὶ πενήτων ἐδείχθης
ξένων, δυστυχούντων καὶ ἀσθενῶν
ἀληθῶς παραμύθιον·
ὅθεν μισθὸν πολὺν εὔρες ἐν οὐρανοῖς,
Οδιλία ἀγγελότροπε.

Ὕψος ἡς Ἀλσατίας προστάτις
καὶ καταφύγιον
ἐν πάσῃ δυσχερείᾳ,
Οδιλία, ἐδείχθης
καὶ πάντων τῶν τῷ τάφῳ σου τῷ σεπτῷ
προσιόντων ἀντίληψις
καὶ ὀφθαλμῶν τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν
ἰατρεία θεοδώρητος.

Δόξα. Ἡχος πλ. α'.

Δόν τῆς ἀσκήσεως δρόμον
Θεαρέστως τελέσασαν
τὸν Ἀγίοις πρέποντα ὕπνον
ἐν εἰρήνῃ κοιμηθῆναι σε ἔδει,
Οδιλία μακαρία·
ὅθεν μικρὸν πρὸ τῆς σῆς ἐξόδου
πρόγευσίν σοι ἔδωκε
τῆς ἀφάτου χαρμονῆς τοῦ οὐρανοῦ
μυστικῶς ἐπιφανεῖς
ὅ οὐράνιος Νυμφίος σου·
οὗ ἐν ποτηρίῳ τὸ τίμιον σῶμα
καὶ τὸ αἷμα τὸ ζωοποιὸν
οὐρανόθεν ἀποσταλεῖς
ἄγγελος Κυρίου προσήνεγκέ σοι
εἰς μαρτύριον τῆς δόξης
ῆς ἐπαξίως τετύχηκας·
διὸ καὶ ἡμῖν βοήθησον
τοῖς ἀδιστάχτως προσκαλουμένοις σε
ἐν τῇ φοβερᾷ ὕρᾳ τοῦ θανάτου
ταῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μ ακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος
τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,
τὴν ἀρραγῆ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν φυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ καὶ ἔχ τοῦ κανόνος τῆς Ὁσίας ὧδη γ' καὶ σ'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἡχος βαρύς.

Καυχήσονται "Οσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. "Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Συμεὼν Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ...

(ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς λγ' ἑβδομάδος).

'Αλληλούϊα. Ἡχος α'. (Ψαλμὸς λθ').

Στίχ. Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.

Μεγαλυνάριον.

Θ αύματα πηγάζουσα τοῖς πιστοῖς
ψυχῶν καὶ σωμάτων θεραπεύεις τοὺς ὀφθαλμούς,
Μῆτερ Ὁδιλία, Χριστοῦ Ὁσία νύμφη·
διό σε ἀνυμνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ